

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC320

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T517

datum uitspraak 12/02/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,
bijgestaan door: mr. A.W.E.J. van Duyneveldt-Franken, advocaat te
Leiden,

te voldoen door:

het Bisdom [plaats]-[plaats],
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 22 maart 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 4 juni 2012 met zaaknummer 2011T517, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 11 juli 2012 waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen. Bij het aanvraagformulier is meegezonden de brief (met bijlagen) van mr. Van Duyneveldt van 21 maart 2013.

1.2 Bij brief van 11 juli 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoekster aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoekster is hierop geantwoord bij brief van 11 oktober 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 24 oktober 2013.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoekster is op elfjarige leeftijd samen met haar broertje en zusje naar het tehuis [naam tehuis] in [plaats] gebracht. Verzoekster werd op een andere afdeling dan haar broertje en zusje ondergebracht. Zij voelde zich verlaten en eenzaam. Een lichtpuntje was haar verjaardag. Zij mocht dan bij wijlen [voorletters] [naam] (hierna: [naam]) op schoot zitten. Hij heeft bij die gelegenheid met zijn handen in haar onderbroek haar intieme delen betast en ondertussen bevredigde hij zichzelf in haar bijzijn. Na afloop kreeg zij een reep chocolade. Deze handelingen vonden onder dwang plaats. Zij heeft zich staande weten te houden door te doen 'alsof zij er niet was'. Nadat dit misbruik drie tot vier achtereenvolgende jaren op haar verjaardag op dezelfde wijze had plaatsgevonden, heeft verzoekster de moed gehad om te durven weigeren om op schoot te komen zitten, ondanks het feit dat dit weigeren destijds de nodige spanning en angst in haar opriep.

Wel moest verzoekster voortaan wekelijks bij [naam] biechten, waarbij hij haar op een haast systematische manier in detail bevroeg over vermeende seksuele gedachten en/of handelingen van verzoekster. Ook het op deze wijze wekelijks afnemen van de biecht dient -gelet op de context en de inhoud van de vragen- te worden beschouwd als seksueel misbruik, aldus de Klachtencommissie onder 4.2 in haar advies.

Verzoekster was bij aanvang van het seksueel misbruik elf jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoekster heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 4 juni 2012 (zaaknummer 2011T517) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 11 juli 2012, waarin staat vermeld dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt. Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan pas sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoekster

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 11 juli 2013 is namens verzoekster bij brief van 11 oktober 2013 van mr. Van Duyneveldt (in aanvulling op haar brief van 21 maart 2013) de vermogensschade van verzoekster nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoekster is in haar jeugd aan een vervolgopleiding begonnen, maar zij heeft deze opleiding op 19 jarige leeftijd moeten afbreken vanwege overspannenheidsklachten. Desalniettemin heeft verzoekster nadien zich weten op te werken naar een positie, waarbij zij deels ook directiewerkzaamheden verrichtte. Zij verdiende toen bovenmodaal, ontving toeslagen en zij reisde naar het buitenland voor haar werk. Op een gegeven moment -net nadat zij promotie had gemaakt- heeft zij zich ziek moeten melden wegens een ernstige burn-out. Uiteindelijk heeft zij op [getal] jarige leeftijd (in [jaartal]) haar baan verloren. In [jaartal] is zij vervolgens volledig arbeidsongeschikt verklaard. Al met al heeft verzoekster in de periode van [jaartal] tot en met [jaartal] een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen. Dit betekende een achteruitgang in haar inkomen van circa 30 % die over een periode van [aantal] jaren resulteert in gederfde inkomsten van in totaal ongeveer € 158.700,--.

Het verlies van haar baan heeft ook geleid in het vanaf haar [getal] jaar niet meer opbouwen van een pensioen.

Verzoekster heeft in de periode van [jaartal] tot en met [jaartal] intensieve dagbehandeling ondergaan. Ook nadien -tot op de dag van heden- is zij onder behandeling gebleven; verzoekster heeft evenwel het werk niet meer kunnen hervatten en is onveranderd arbeidsongeschikt gebleven. Sinds [jaartal] ontvangt zij een AOW-uitkering.

De totale schade, bestaande uit de inkomensschade, reiskosten en andere kosten, wordt begroot op € 172.949,--. Pensioenschade is daarbij nog niet meegenomen.

Concluderend stelt verzoekster dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor zij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 24 oktober 2013 gereageerd en -kort samengevat- te kennen gegeven af te zien van het geven van een inhoudelijk oordeel.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoekster ter onderbouwing van de omvang van haar vermogensschade aangedragen en door verweerder niet bestreden factoren, beoordeeld.

4.6 De Compensatiecommissie is van oordeel dat zonder gerede twijfel aannemelijk is dat verzoekster substantiële vermogensschade heeft geleden die is veroorzaakt door het haar aangedane seksueel misbruik. Dit brengt met zich dat een indeling in categorie 5 -gelet op de daartoe gestelde eisen in de Compensatieregeling- passend is. De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel op grond van de volgende afweging.

4.7 Uit de overgelegde medische verklaringen, waaronder de brieven d.d. 12 januari 2012 en 14 februari 2013 van [naam] (sociaal psychiatrisch verpleegkundige) en dr. [naam] (psychiater) valt af te leiden dat verzoekster vanaf [jaartal] onder behandeling is voor chronisch dissociatieve en depressieve klachten. [naam] en [naam] -die bij haar behandeling betrokken zijn en beschikken over een medisch dossier van verzoekster sinds [jaartal]- zijn van oordeel dat een causaal verband tussen de seksueel misbruik-ervaring van verzoekster en haar psychiatrische problematiek zeer aannemelijk is. Hoewel voorgaande waardeoordeel afkomstig is van eigen behandelaren van verzoekster, betreft de Compensatiecommissie hun visie wel in haar afweging, met name omdat de visie van [naam] en [naam] wordt bevestigd door de verklaring d.d. 7 oktober 2013 van [naam] (psychiater), die als niet-behandelend en onafhankelijk psychiater op basis van het medisch dossier van verzoekster (dat vele jaren teruggaat) haar visie heeft gegeven, en die daarmee overeenstemt.

4.8. Uit de stukken, zo ook uit de verklaring van [naam] zoals hiervoor genoemd, blijkt tevens dat sprake is geweest van meerdere negatieve factoren die in het leven van verzoekster een rol kunnen hebben gespeeld; zo is - naast het seksueel misbruik- onder meer sprake geweest van ernstige verwaarlozing in haar jeugd. Het voorgaande staat echter niet aan het oordeel van de Compensatiecommissie in de weg dat zonder gerede twijfel is komen vast te staan dat het seksueel misbruik één van de schadeveroorzakende factoren is geweest die heeft geleid tot de vermogensschade (verlies aan arbeidsvermogen). Het bestaan van een exclusief causaal verband tussen vermogensschade en seksueel misbruik is immers geen vereiste om voor vergoeding van vermogensschade in aanmerking te komen

4.9 Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie wel tot het oordeel dat het seksueel misbruik slechts gedeeltelijk de dissociatieve problematiek en de uiteindelijke uitval voor de werkzaamheden heeft veroorzaakt.

Het feit dat geen bewijsstukken zijn overgelegd (zoals een verzekeringsgeneeskundig en/of arbeidsdeskundig rapport), waaruit de onderliggende reden van de arbeidsongeschiktheid zou kunnen worden afgeleid, weegt de Compensatiecommissie ook mee in haar oordeel dat de gestelde vermogensschade alleen gedeeltelijk voor vergoeding in aanmerking komt.

Alle feiten en omstandigheden in haar afweging betreffende, adviseert de Compensatiecommissie om aan verzoekster voor zowel materiële als immateriële schadevergoeding, een bedrag van € 45.000,- te betalen.

4.10 Verzoekster heeft een nota ter hoogte van € 3.557,40 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand dit bedrag integraal voor vergoeding in aanmerking komt.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 5 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak:

- aan verzoekster een bedrag van € 45.000,- te betalen, alsmede
- aan de advocaat van verzoekster ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van € 3.557,40 inclusief kantoorkosten en BTW te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. D.J. van der K. en mr. K.H. F., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 12/02/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter